Lietas arhīva Nr. 1A-1291-19/17
ECLI:LV:RIRT:2019:1209.1A33129119.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Siguldā, 2019.gada 9.decembrī

Rīgas rajona tiesas tiesnese Maija Dreimane rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pēc /pers. A/ iesniegtās sūdzības par Rīgas pašvaldības policijas 2019.gada 12.septembra lēmumu Nr.RPP-19-2768-ls.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

No administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem konstatējams, ka 2019.gada 19.augustā Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes pārvaldes inspektors I.Agapovs sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.513264223 (turpmāk - Protokols-lēmums) par to, ka 2019.gada 19.augustā plkst.22:05, /adrese/, uz gājēju ietves bija novietots stāvēšanai transportlīdzeklis Peugeot 5008 ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk-CSN) 121.9.apakšpunktā noteiktās prasības, un transportlīdzekļa vadītājs ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk-LAPK) 149.^{10}panta ceturtās daļas 5.punktā noteikto administratīvo pārkāpumu. Par minēto pārkāpumu uzlikts naudas sods 30 *euro* apmērā (lietas 13.lapa).

Nepiekrītot Protokolam-lēmumam, /pers. A/ (turpmāk- Sūdzības iesniedzējs) to apstrīdējis, iesniedzot sūdzību Rīgas pašvaldības policijā (turpmāk- Iestāde), norādot, ka sliktās redzamības dēļ, aiz citām mašīnām, pārliecībā, ka novietojis stāvvietā, nevis uz ietves (4.lapa).

Ar Iestādes 2019.gada 12.septembra lēmumu Nr.RPP-19-2768-ls (turpmāk- Iestādes lēmums), atstāts negrozīts Protokols-lēmums, bet sūdzības iesniedzēja sūdzība noraidīta (lietas 15.-16.lapa).

Nepiekrītot Iestādes lēmumam, sūdzības iesniedzējs to pārsūdzējis Rīgas rajona tiesā, iesniegumu (sūdzību) par Iestādes lēmumu iesniedzot Iestādē.

Sūdzībā norādīts, brauktuves kreisajā malā ir identiska stāvvieta invalīdiem ar tādu pašu bruģa konfigurāciju, kā brauktuves labajā malā, kur bija novietojis savu transportlīdzekli. Ietvi no brauktuves neatdalīja **nekāds paaugstinājums, kā arī nekādas vizuālas zīmes.** Pārpratumu ar robežu, kur sākas ietve, pastiprināja arī fakts, ka ietve labajā malā ir 7 metrus plata un vizuāli rodas iespaids, ka autostāvvietas ir paredzētas gan kreisajā, gan labajā pusē.

Lēmumā tiek konstatēts, ka: "RPP Vidzemes pārvaldes darbinieki notikuma vietā ieradās pēc 2019.gada 19.augustā plkst.20.30 ar RPP mobilās lietotnes starpniecību saņemtas sūdzības par to, ka /adrese/, *vairāki transportlīdzekļi* novietoti stāvēšanai uz ietves.", kā arī "Tiesu praksē līdzīgos gadījumos ir atzīts, ka situācijā, kad vadītājs nolēmis novietot transportlīdzekli stāvēšanai konkrētā vietā, vadītājam vispirms ir *jāpārliecinās par ceļu satiksmes režīmu konkrētajā vietā.* (..) jebkuram transportlīdzekļa vadītājam novietojot stāvēšanai savu transportlīdzekli, neatkarīgi no savas rīcības motīviem, ir pienākums pārliecināties par transportlīdzekļu stāvēšanas režīmu konkrētajā ceļa posmā."

Ierodoties pēc rekonstrukcijas atjaunotajā t/c "Alfa", ir pārliecinājies par ceļu satiksmes režīmu konkrētajā vietā un konstatējis 1.punktā aprakstītos apstākļus, kā arī faktu, ka līdzīgu novērtējumu par satiksmes režīmu bija izdarījuši arī citi autovadītāji, atstājot savus transportlīdzekļus minētajā vietā. Drošības pēc vēlreiz aizgājis uz stāvlaukuma sākumu un apskatījies tur izvietotās ceļu satiksmes zīmes. Tur bijusi tikai viena par maksimālo stāvēšanas ilgumu visā teritorijā. Ņēmis arī vērā, ka pirms rekonstrucijas tieši šajā vietā jau bijusi autostāvvieta.

Jāuzsver arī fakts, ka dažas dienas vēlāk t/c "Alfa" stāvlaukuma teritorijā tikušas uzstādītas papildus ceļu satiksmes zīmes šajā vietā brauktuves labajā pusē, kur bija novietojis savu transporta līdzekli. Tika izlabota situācija, ka ietve nav atdalīta no brauktuves ne vizuāli, ne ar atšķirīgu augstumu, brauktuves labo malo apzīmējot ar nepārtrauktu dzeltenu līniju. Minētās divas darbības apliecina, ka situācija pirms to ieviešanas neatbilda nekļūdīgai ietves un brauktuves atdalīšanai.

Apkopojot sūdzībā norādītos faktus, konstatējams, ka nav izdarījis ne apzinātu, ne neapzinātu likuma pārkāpumu. Pirmkārt, veltījis pūles, lai noskaidrotu satiksmes režīmu jaunajā stāvlaukumā. Otrkārt, tālākās satiksmes organizācijas izmaiņas apliecina, ka iepriekšējā auto Stāvlaukuma autotransporta novietošanas shēma nebija izveidota atbilstoši labajai praksei, radot nepārprotamu un skaidru satiksmes organizāciju.

Uzsver, ka likumu nav pārkāpis un lūdz tiesu apmierināt pārsūdzību Lēmumam, atceļot uzlikto administratīvo sodu (lietas 1.lapa).

2019.gada 15.oktobrī ar Rīgas rajona tiesas tiesnese s lēmumu nolemts pieņemt sūdzības iesniedzējas iesniegto sūdzību un ierosināt tiesvedību administratīvā pārkāpuma lietā, un noteikt lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2019.gada 9.decembrī.

Lietas dalībniekiem paziņots par laiku, kad nolēmuma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Izskaidrotas tiesības iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu, lūgt izskatīt lietu tiesas sēdē, kā arī iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikums vai lūgumus līdz 2018.gada 31.oktobrim.

Līdz noteiktajam termiņam pieteikumi vai lūgumi tiesā netika saņemti. Noraidījums tiesnesim netika pieteikts.

2018.gada 23.oktobrī tiesā saņemti Iestādes rakstveida paskaidrojumi par sūdzību, norādot, ka Iestāde jau pārsūdzētajā Lēmumā ir norādījusi plašu un detalizētu pamatojumu, kāpēc sūdzība ir noraidāma un Lēmums ir atstājams negrozīts.

Ņemot vērā Pieteicēja 23.09.2019. sūdzībā izteiktās pretenzijas, Iestāde paskaidro sekojošo.

No lietā esošajiem materiāliem – Lēmuma, fotoattēliem un administratīvā pārkāpuma protokola-lēmuma Nr.513264223, konstatēts, ka 19.08.2019. plkst.22.05 /adrese/, transportlīdzeklis Peugeot 5008 ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ (turpmāk – Transportlīdzeklis) ar četriem riteņiem tika novietots stāvēšanai uz ietves vietā, kur tas ir aizliegts. Par šo pārkāpumu tika pieņemts lēmums par administratīvā soda uzlikšanu Pieteicējam.

Ministru kabineta 02.06.2015. noteikumu Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 121.9.apakšpunkts nosaka, ka aizliegts apstāties un stāvēt uz ietvēm, gājēju ceļiem, gājēju un velosipēdu ceļiem, kopīgiem gājēju un velosipēdu ceļiem, velosipēdu ceļiem un velojoslām, izņemot šo noteikumu 117.punktā minētos gadījumus.

Par CSN 121.9.apakšpunkta prasību neievērošanu administratīvā atbildība noteikta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{10} panta ceturtās daļas 5.punktā (*Par stāvēšanu uz ietvēm, gājēju ceļiem, gājēju un velosipēdu ceļiem, kopīgiem gājēju un*

velosipēdu ceļiem, velosipēdu ceļiem un velojoslām vietās, kur tas ir aizliegts, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit euro apmērā).

Ceļu satiksmes likums (turpmāk – CSL) un CSN ir ārējie normatīvie akti, kuros ietvertais tiesiskais regulējums privātpersonām ir saistošs. CSL šo normatīvo aktu saistošais spēks ir nostiprināts 19.panta pirmajā daļā, paredzot, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, CSN un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus.

Atbilstoši CSL 1.panta 6.punktam, ceļu satiksmes dalībnieks ir jebkura persona, kas atrodas uz ceļa vai tieši piedalās ceļu satiksmē.

CSL 2.panta 1.punkts nosaka, ka šā likuma mērķis ir noteikt ceļu satiksmes norises un ceļu satiksmes drošības organizatoriskos un tiesiskos pamatus Latvijā, lai aizsargātu cilvēku dzīvību un veselību, vidi, kā arī fiziskajām un juridiskajām personām piederošo mantu.

No minētā izriet, ka attiecības ceļu satiksmē ir publisko tiesību regulācijas priekšmets, kurās piemērojams publisko tiesību princips – atļauts tikai tas, kas noteikts tiesību normās, nevis privāto tiesību princips – atļauts viss, kas nav aizliegts.

Saskaņā ar CSL 1.panta 3.punktu, ceļš ir jebkura satiksmei izbūvēta teritorija (autoceļš, iela, prospekts, šķērsiela un tamlīdzīgas teritorijas visā platumā, ieskaitot brauktuvi, ietves, nomales, sadalošās joslas un saliņas). Ceļa kompleksā ietilpst ceļš, mākslīgās būves (tilti, satiksmes pārvadi, tuneļi, caurtekas, ūdens novadīšanas ietaises, atbalsta sienas un citas būves), ceļu inženierbūves (pasažieru sabiedrisko transportlīdzekļu pieturvietas un paviljoni, bremzēšanas un paātrinājuma joslas, transportlīdzekļu stāvvietas, atpūtas laukumi, velosipēdu ceļi un ietves, ceļu sakaru un apgaismojuma līnijas, elektrotransporta kontakttīkli un citas inženierbūves), satiksmes organizācijas tehniskie līdzekļi (ceļa zīmes, luksofori, signālstabiņi, aizsargbarjeras, gājēju barjeras, vertikālie un horizontālie ceļa apzīmējumi un citi tehniskie līdzekļi).

Saskaņā ar CSN 2.18.apakšpunktu, ietve ir ceļa daļa, kas paredzēta gājējiem. Ietve piekļaujas brauktuvei vai ir atdalīta no tās.

Pieteicējs Sūdzības 1.lapas 5.rindkopā norāda, ka *ietvi no brauktuves neatdalīja nekāds paaugstinājums, kā arī nekādas vizuālas pazīmes.* Iestāde nepiekrīt šādam Pieteicēja apgalvojumam, jo vietai, kur stāvēšanai Lēmumā norādītajā vietā un laikā tika novietots Transportlīdzeklis, blakus atradās bruģēta brauktuve. Šīs brauktuves robeža no Transportlīdzekļa atrašanās vietas ir atdalīta ar bortakmeni. Pēc vizuālām pazīmēm redzams, ka konkrētā vieta atbilst visām ietves pazīmēm.

No RPP darbinieku notikuma vietā un laikā veiktajiem fotoattēliem, konstatējams, ka Transportlīdzeklis Lēmumā norādītajā vietā un laikā bija novietots stāvēšanai uz ietves vietā, kur tas ir aizliegts.

Līdz ar to, Pieteicējs, braucot ar Transportlīdzekli, uzbraucot ar četriem riteņiem uz ietves vietā, kur tas nav atļauts, un novietojot tur Transportlīdzekli stāvēšanai, piedalījās ceļu satiksmē un Pieteicējam kā Transportlīdzekļa vadītājam bija jāievēro atbilstošas normas.

No lietā esošajiem materiāliem un Pieteicēja 22.08.2019. u n 23.09.2019. sūdzībām nav konstatējami pierādījumi tam, ka administratīvā pārkāpuma vieta jebkādā veidā būtu uzskatāma par likumā noteiktā kārtībā ierīkotu nomali vai ceļa paplašinājumu, vai transportlīdzekļu stāvvietu.

Apstāklis, ka Pieteicējs kā Transportlīdzekļa vadītājs Lēmumā norādītajā vietā var novietot Transportlīdzekli stāvēšanai, nenozīmē, ka vieta ir paredzēta transportlīdzekļu novietošanai.

Ņemot vērā norādīto, tika pieņemts Lēmumu, ar kuru Transportlīdzekļa turētājam (Pieteicējam), pamatojoties uz CSL 43.^{2} pantu, LAPK 214.^{1} pantu un RPP 30.06.2016. iekšējiem noteikumiem Nr.5-nts "Par amatpersonu tiesībām izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas un pieņemt lēmumus par LAPK 214.^{1} panta pirmajā daļā minētajiem pārkāpumiem", tika uzlikts naudas sods trīsdesmit *euro* apmērā.

Ņemot vērā iepriekš minēto, Iestāde lūdz tiesu noraidīt Pieteicēja 23.09.2019. sūdzību par Lēmumu (lietas 26.-28.lapa).

M o t ī v u d a ļ a

Pārbaudījusi administratīvās lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā lēmuma pamatojumu, sūdzībā minētos argumentus, tiesa uzskata, ka sūdzība ir noraidāma un Iestādes lēmums atstājams negrozīts.

LAPK 289.^{12} panta otrā daļa noteic, ka Rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1)atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;

2)atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

3)atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;

4)groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

LAPK 289.^{12} panta pirmajā daļā norādītos apstākļus, kas viennozīmīgi ir pamatu Iestādes lēmuma atcelšanai tiesa nekonstatē.

Izskatot sūdzību par Iestādes lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, tiesa pārbauda pārsūdzētā lēmuma likumību un pamatotību. Līdz ar to tiesa vērtē, vai pārsūdzētais lēmums atbilst tiesību normām un ir pamatots ar pārbaudītiem un pierādītiem faktiskajiem apstākļiem, proti, vai sūdzības iesniedzējs ir pamatoti atzīts par vainīgu konkrētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un piemērots atbilstošs administratīvais sods.

LAPK 272. pantā noteikts, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Atbilstoši LAPK 243.pantam iestādē pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma lietvedībā ir institūcijai (amatpersonai), kura sauc personu pie administratīvās atbildības, tādēļ tika izvērtēti materiāli, kas kalpo par pierādījumiem lietas izskatīšanā.

LAPK 243.panta pirmajā daļā noteikts, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras LAPK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Ceļu satiksmes noteikumu 121.9 punkts nosaka, ka aizliegts apstāties un stāvēt uz ietvēm, gājēju ceļiem, gājēju un velosipēdu ceļiem, kopīgiem gājēju un velosipēdu ceļiem, velosipēdu ceļiem un velojoslām, izņemot šo noteikumu 117. punktā minētos gadījumus.

LAPK 149.^{10}panta "Apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšana" ceturtās daļas 5.punkts noteic, ka par stāvēšanu uz ietvēm, gājēju ceļiem [..], uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit *euro* apmērā.

Ņemot vērā minēto tiesību normu nepieciešams konstatēt:

1. Vai transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai;

2. Vai nav ievēroti apstāšanās un stāvēšanas noteikumi.

Izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, tiesa secina, ka administratīvā pārkāpuma lietā ir iegūti pietiekami pierādījumi, to apjoms un saturs atbilst normatīvo aktu prasībām, proti, lietas materiālos atrodas šādi pierādījumi:

-*2019.gada 19.augusta Protokols-lēmums*, kurā fiksēts, ka 2019.gada 19.augustā plkst.22:05, /adrese/, uz gājēju ietves bija novietots stāvēšanai transportlīdzeklis Peugeot 5008 ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk-CSN) 121.9.apakšpunktā noteiktās prasības (lietas 13.lapa);

-*Fotoattēli,* no kuriem nepārprotami redzams, ka transportlīdzeklis Peugeot 5008 ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ novietots

stāvēšanai Protokolā norādītajā vietā un laikā uz ietves, kur tas aizliegts (lietas 12.-13.lapa);

-*CSDD elektroniskā izdruka par transportlīdzekļa* Peugeot 5008 ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ īpašnieku (lietas 6.lapa);

-*Izdruka no RPP Elektroniskā notikuma žurnāla par pārkāpumu ziņojumu* (lietas11.lapa);

-Izdruka no IeM Informācijas centra par sūdzības iesniedzēja izdarītiem administratīvajiem pārkāpumiem ceļu satiksmē (lietas 8.-10.lapa)

Pārbaudot administratīvā pārkāpuma lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka atbilstoši LAPK 243.panta ceturtajai daļai – protokolā fiksētās ziņas ir pierādītas.

Tiesa atzīst, ka Sūdzības iesniedzējs ir izdarījis Protokolā-lēmumā fiksēto pārkāpumu un ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts LAPK 149.^{10}panta ceturtās daļas 5.punktā.

Lietā nav strīda par to, ka Protokolā norādītajā laikā un vietā Sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai

Tiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, nepārprotami konstatē, ka vieta, kurā novietots sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis ir paredzēta gājējiem un tā ir ietve. Pie tam minētā vieta ir acīmredzami atdalīta no brauktuves. Pārkāpuma konstatēšanas vietā nav izvietota CSN 537.ceļa zīme "Stāvvieta" vai kāda cita ceļa zīme, kas atļautu transportlīdzekļu novietošanu uz ietves.

Tiesa atzīst sūdzības iesniedzēja sūdzībā norādīto viedokli par kļūdainu un nepamatotu, jo ar lietā esošajiem pierādījumiem un fotogrāfijas fiksēto viennozīmīgi ir saprotams, ka sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis ir novietots uz ietves.

Tiesa atzīst, ka Iestāde pilnīgi un vispusīgi izvērtējusi visus lietā esošus pierādījumus, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši LAPK prasībām, līdz ar ko tiesa pilnībā pievienojas Iestādes lēmuma motivācijai atbilstoši LAPK 289.^{13} panta trešajai daļai.

Tiesai iesniegtajā sūdzībā sūdzības iesniedzējs nav norādījis uz jauniem faktiem vai argumentiem, kuri nebūtu zināmi un izvērtēti Sākotnējā un Iestādes, kura motivācijai tiesa pievienojas pilnībā.

Kā norādījusi Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija savā 2016.gada 14.aprīļa spriedumā lietā Nr.104AA-0367-16/28, tiesa nevar izlemt konkrētās lietas apstākļus, vērtējot vienīgi sūdzībā norādīto un paļaujoties uz tajā norādīto apgalvojumu patiesumu, pretējā gadījumā katrs tiesībsargājošās iestādes personai izdots nelabvēlīgs lēmums būtu atceļams pie apstākļiem, kad persona izvirza notikušo apstākļu sev izdevīgu versiju, kas, viņaprāt, ir ticama un pieļaujama, tomēr ar lietā esošajiem materiāliem nav pierādāma.

Fakts, ka persona, kas ir saukta pie administratīvās atbildības pauž atšķirīgu viedokli un nonāk pie citiem secinājumiem, pats par sevi nevar kalpot par pamatu, lai atceltu iestādes lēmumu.

LAPK 149.^{10}panta ceturtās daļas 5.punkta sankcijā paredzēts tikai viens soda veids un apmērs 30 *euro*. Līdz ar to tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā likumdevējs, nosakot konkrētu soda apmēru, jau ir izvērtējis pārkāpuma samērīgumu un ir izdarījis lietderības apsvērumus, tādējādi lietderības apsvērumi šajā gadījumā vairs nav jāizdara.

LAPK 22.pants noteic, ka *administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.*

Konkrētajā gadījumā tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzējai piemērotais naudas sods 30 *euro* apmērā ir atbilstošs LAPK noteiktajam.

Ņemot vērā augstākminēto, tiesa uzskata, ka Iestādes Lēmums atbilst LAPK noteikumiem, izdots ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas, tādēļ tiesai nav pamata to atcelt, sods par pārkāpumu ir noteikts atbilstoši sankcijai, un tiesa nesaskata pamatu piemērotā soda grozīšanai.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Iestādes Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir pamatots un atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Saskaņā ar LAPK 289.^{12}., 289.^{13}., 289.^{17}., 289.^{18}pantu, tiesa

n o s p r i e d a

Atstāt negrozītu Rīgas pašvaldības policijas 2019.gada 12.septembra lēmumu Nr.RPP-19-2768-ls, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā 10 darba dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas Rīgas rajona tiesā Siguldā, 2019.gada 9.decembra, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas rajona tiesā Siguldā.

Tiesnese M.Dreimane